

PROCES BEATYFIKACYJNY KS. HENRI CAFFARELA

Ks. Henri Caffarel

- 1. Początek.**
- 2. Trzy okresy życia.**
- 3. Dzieła pełne życia.**
- 4. Proces beatyfikacyjny.**

Początek

Henri Caffarel urodził się 30 lipca 1903 r. w Lyonie. Został ochrzczony 2 sierpnia 1903 r. a wyświęcony na kapłana 19 kwietnia 1930 r. w Paryżu. Zmarł 18 września 1996 r. w Troussures, w diecezji Beauvais, gdzie został pochowany.

„Pójdź za mną!”. Te słowa Pana zostały wypisane na jego grobie, ponieważ w marcu 1923 r. miało miejsce wydarzenie, które nadało kierunek całemu jego życiu: „Gdy miałem dwadzieścia lat Jezus Chrystus nagle stał się dla mnie Kimś. O! Nic niezwykłego. W tym odległym marcowym dniu pojąłem, że jestem kochany i że kocham, i że odtąd między Nim a mną będzie to więź na całe życie. Wszystko było rozstrzygnięte”.

Młody Henri Caffarel spotkał „Kogoś”. W ten sposób wszystko, co utworzy i zorganizuje, dokona się stopniowo tak, jak Pan mu wskaże.

Kardynał Jaen-Marie Lustiger mówi o ks. Henri Caffarelu jako o „proroku dwudziestego wieku”. Miał bowiem świadomość czynienia „czegoś nowego dla Kościoła”.

Henri Caffarel został poruszony miłością Pana. Posługa Ks. Henri Caffarela będzie się odbywać w służbie miłości, „być kochanym, kochać”. Miłość Pana jest dla niego źródłem dynamizmu i życia. Jest tym samym w harmonii z parami małżeńskimi, które pragną rozwijać swoją miłość w Bożym świetle...

Jakiegokolwiek dzieła Ks. Caffarel się podejmował, miał zawsze ten sam cel: postawić każdego przed Panem, u źródła każdego powołania.

Henri Caffarel stwierdził: „Wszystko zostało rozstrzygnięte”. Oto wnioszek w jego stylu... „Nie należy więcej dyskutować, trzeba być posłusznym, pracować, nie pysznić się wykonaną posługą, a kiedy się skończy, odejść...”

To surowość, wymaganie, precyzja w szczegółach, wola pójścia aż do końca, uważne patrzenie na wydarzenia i byty, zdolność pozbycia się wszystkiego, co nie zmierza w kierunku tego, co on „widzi”...

TRZY OKRESY ŻYCIA

I. Powstawanie (1939-1949).

Henri Caffarel odpowiada na apel par małżeńskich, które chcą żyć sakramentem małżeństwa. „*Wymaganie świętości dotyczy również was. Aby na nie odpowiedzieć macie swój sakrament, sakrament małżeństwa.*”

Liczba Equipes de Foyers (Ekip małżeńskich) rośnie. Ukierunkowanie duchowe staje się coraz bardziej przejrzyste w miarę odkrywania łaski sakramentu małżeństwa.

Publikacje „Lettre a des jeunes foyers” (List do młodych małżeństw) (1942), „L’Anneau d’or” (Złota obrączka) (1945), głęboko oddziaływały na bardzo wiele małżeństw a ich rozgłos wykroczył daleko poza Equipes. Ks. Caffarel chciał być zrozumiany przez wszystkich, aby łaska miłości Bożej mogła działać we wszystkich. Chciał, aby wszyscy pojęli wielkość małżeństwa. Sprawa jest ciągle aktualna.

Decydującym momentem w działalności Ks. Caffarela było napisanie i wprowadzenie w życie, w 1947, „Karty Equipes Notre-Dame”. Środki wskazane w Karcie są wymagające. „Konkretne punkty pracy”, zwłaszcza „obowiązek zasiadania”, charakteryzują codzienne życie pary małżeńskiej. „*Posiadając ducha Ekip nie będziecie mieli trudności z poddaniem się ich dyscyplinie*”, mówi Ks. Caffarel. *Życ Ewangelią w małżeństwie – taka jest „droga Świętości”*.

W tym okresie pojawiają się dwa nowe dzieła: Ruch Wdów „Espérance et Vie” (Nadzieja i Życie) i „Fraternité Notre-Dame de la Résurrection” (Bractwo Matki Bożej Zmartwychwstania) - Instytut świecki wdów. Jak zwykle nie ma „pomysłu” tych fundacji: ktoś przychodzi, wyraża pragnienie życia świętego; on rozeznaje, zachęca, towarzyszy.

II. Czas dojrzewania (1950-1973)

Equipes Notre-Dame rozwijają się. Powstała organizacja. Odbywają się wielkie Zgromadzenia: Lourdes w 1954, Rzym w 1959, Lourdes w 1965... To okazja do zgłębiania łaski małżeństwa i jego wielkości.

Ks. Caffarel kładzie nacisk na wzajemne ubogacanie się sakramentów Kapłaństwa i Małżeństwa: dwóch sakramentów „uzupełniających się” w poszukiwaniu odpowiedzi na powołanie do miłości.

Mają miejsce wielkie debaty:

- Czy Ekipy są ruchem inicjacji czy doskonałości? Trzeba wypracować równowagę między tymi dwoma aspektami.

Przychodzą doświadczenia, których stawką jest jedność Ruchu i wolność świeckich, oryginalność i odrębność Ruchu. W tej dziedzinie Ks. Caffarel wykazywał zawsze zgodność z Kościołem, czasami w sposób wzorcowy i odważny. Posyła wszystkich członków ekip do ich parafii, diecezji, do apostołowania w pracy i w świecie.

W wieku 70 lat z własnej woli rezygnuje z posługi w Ekipach, upewniwszy się co do następstwa po sobie.

III. Pogłębienie (1973-1996)

Płodność Ks. Caffarela jest zapisana w sercach, w jedynej relacji każdego z Bogiem. Niezliczeni są ci, którzy odnaleźli Pana w Domu Modlitwy w Troussures. Jego ogromnym pragnieniem było dzielić się objawieniem, które miał w wieku dwudziestu lat. Ostatnie lata w Troussures ukazują źródło, z którego wszystko w nim wypływało.

DZIELA PEŁNE ŻYCIA

- Equipes Notre-Dame: powstałe w 1939 r., obejmują obecnie 60 000 małżeństw w 70 krajach
- Bractwo Matki Bożej Zmartwychwstania, powstałe w 1943 r., ponad 200 członków
- Nadzieja i Życie: ruch duchowy wdów
- Orędownicy, którzy modlą się, poszczą i ofiarują swoje codzienne życie

Ks. Caffarel zapoczątkował również, z pomocą Ks. Pierre Joly i Ks. d'Heilly, Centrum Przygotowania do Małżeństwa.

Dom Modlitwy w Troussures. To Centrum miało ogromny wpływ na tych, którzy pragnęli nauczyć się modlitwy. To dzieło jest kontynuowane przez ofertę Equipes Notre-Dame w Domu Pary Małżeńskiej, Massabielle (w Saint-Prix, Val d'Oise), a przede wszystkim przez znaczenie nadawane modlitwie wewnętrznej w Ekipach i w szkołach modlitwy.

Należy odnotować aktualność pism opublikowanych przez Ks. Caffarela: w czasopiśmie: „Offertoire”, „Cahiers sur l'Oraison”... i w licznych książkach: Présence à Dieu (Obecność przed Bogiem), Aux carrefours de l'amour (Na rozdrożach miłości), etd.

Jego Eksceleńcja André VINGT-TROIS, arcybiskup Paryża, przyjął z życzliwością, 25 kwietnia 2006, pragnienie Equipes Notre-Dame - rozpoczęcia procesu kanonizacyjnego Ks. Henri Caffarela.

„Przyjaciele Ks. Caffarela” pragną tej kanonizacji, ponieważ:

- Jego świętość jest świętością proroka XX-go wieku
- Jego świętość jest widoczna w jego życiu całkowicie kierowanym przez Pana
- Jego świętość przejawia się w jego wiernej miłości do Kościoła

PROCES BEATYFIKACYJNY

Decyzja o beatyfikacji i jej zwieńczeniu: kanonizacji, zostaje podjęta po zakończeniu procedury, którą inicjuje Biskup, gdy nabierze przekonania o świętości i oddziaływaniu osoby.

Pierwszym aktem jest ustanowienie wnioskodawcy procesu – „Stowarzyszenie Przyjaciół Ks. Caffarela”. Wnioskodawca mianuje postulatora. Biskup ustanawia komisję, która w jego imieniu prowadzi proces diecezjalny i wyznacza teologów i historyków dla weryfikacji dokładności biografii, wartości teologicznej pism i dla umieszczenia sprawy w kontekście historycznym.

Kiedy Biskup uznaje za słuszne, dossier procesu diecezjalnego zostaje przesłane do Rzymu, do Kongregacji do Spraw Świętych, która redaguje „Positio super virtutibus” (Orzeczenie heroiczności cnót). Ten dokument pozwala na powiadomienie i przedstawienie sprawy do decyzji Ojca Świętego.

Ostatnim stadium procesu jest uznanie cudu, którym może być uzdrowienie niewyjaśnialne naukowo, uzyskane za wstawiennictwem Sługi Bożego.

Dla właściwego prowadzenia procesu Stowarzyszenie potrzebuje środków na wydatki związane ze zbieraniem dossier; dlatego zwracamy się z apelem do szczodrości każdego z was.

Stańcie się, przez wasz dar, członkami Stowarzyszenia Przyjaciół Księdza Caffarela!